

# Sajarah Sing Kasingid saka Ayat Patang Puluh - Nomer Rong Puluh Pitu

Yèzkiel Nomer Wolu

Jeff Pippenger

2026-08-17

Ana ‘telulas’ rujukan marang tanggal ing kitab Yehezkiel; enem ditujokake marang Yerusalem, enem ditujokake marang Mesir, lan siji marang Tirus. Kabeh rujukan iku katetepake ing sajroning konteks pambrontakan, kang dilambangake déning angka ‘telulas’. Ing taun sawisé garwané Yehezkiel séda merga lara stroke, kang nandhani wiwitané pengepungan kaping telu, Yehezkiel kapréntah supaya ngucap nglawan Mesir, kanthi netepake yèn nagara iku bakal dadi sepi suwéné patang puluh taun.

Lan Ingsun bakal Dakdadèkaké sepi ing tengahing nagara-nagara kang sepi, lan kutha-kuthané ana ing antaraning kutha-kutha kang katumpes bakal dadi sepi patang puluh taun lawasé; lan wong Mesir bakal Dakbuyaraké ana ing antaraning para bangsa, lan bakal Daksebaraké ing sakehing nagara. Nanging mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Ing pungkasané patang puluh taun Aku bakal nglumpukaké wong Mesir saka para bangsa panggonan wong-wong mau kasirnakaké; lan Aku bakal mbalèkaké tawanan Mesir, sarta bakal ndadèkaké wong-wong mau bali menyang tanah Pathros, menyang tanah papan panggonané; lan ana ing kono wong-wong mau bakal dadi karajan kang asor. Yehezkiel 29:12–14.

Pengepungan maujud ing taun 588 SM, lan setaun sawisé iku, ing taun 587 SM, Yéhezkièl dipréntah supaya ngandika. Ing ayat pitulas, taun 571 SM negesaké yèn Mesir bakal diparingaké marang Babil kanggo paladosan kang wis katindakaké. Para kronolog Kitab Suci ngusulaké taun 567 SM nganti 527 SM minangka mangsa patang puluh taun kang katandhani ing ayat-ayat mau, lan wiwit saka pawartos paukuman wiwitan kang diproklamasèkaké ing taun 587 SM nganti dhawuhing ayat pitulas ing taun 571 SM yèn Pangéran wus masrahaké Mesir menyang tangané Nebukadnésar, kita nemokaké sawijining mangsa “pitulas taun”.

Bala tentarané Nebukadnésar nglakoni sawijining perang dawa lan angel nglawan Tirus (pangepungan iku lumaku watara 13 taun, kira-kira 586–573 SM). Para prajurit padha nyambut gawé banget abot (saben sirah dadi gundhul lan saben pundhak dadi lecet amarga ngangkut beban), nanging padha ora nampa pituwas utawa jarahan sing pinunjul saka Tirus dhéwé. Amarga rekasa sing ora nguntungaké iki, Allah nemtokaké maringaké Mesir marang Nebukadnésar minangka ganti rugi (“pituwas”) tumrap pagawean sing ditindakaké déning tentarané nglawan Tirus.

Lan tetepana ana ing omah iku, padha mangan lan ngombé samubarang kang diparingaké marang kowé, amarga buruh iku pantes tanpa upahé. Aja padha pindhah

saka omah siji menyang omah liyané. Lukas 10:7.

Mulané, Nebukadnésar luwih dhisik ngrebut Tirus lan sawisé kepungan telulas taun, piyambakipun kaparingan Mesir. Sadurungé ngrebut Tirus, piyambakipun ngrebut Yérusalèm ing taun 586 SM, lajeng nindakaké kepungan telulas taun tumrap Tirus, lan sawisé punika Mesir. Yérusalèm direbut ing taun 586 SM, lan kepungan tumrap Tirus kawiwitan ing taun 586 SM lan tumeka taun 573 SM. Angka telulas kagandhèngaké kaliyan Amérika Sarékat.

Suster White maringi kita pratélan bilih Yerusalem ing kitab Yéhezkièl nggambaraken pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia, lan Nebukadnésar, raja saka lor, nggambaraken kakuwatan kapausan ing dina-dina wekasan. Ing ilustrasi sajarah bab kaping rong puluh sanga, para durjana saka bangsamu ing jaman wekasan, ingkang nggambaraken Roma kapausan, nelukaken tigang golongan ing bab punika. Kaping pisan piyambakipun ngrebut Yerusalem, lajeng Tirus, lan pungkasanipun Mesir.

Paukuman diwiwiti saka ing brayaté Allah, lan sungu Protestantisme ing Amérika Sarékat iku kawitan ditaklukaké sadurungé angger-angger Minggu. Sungu Protestantisme murtad ing Amérika Sarékat iku nyakup gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia, kang makili umaté prajanjian “biyèn,” sing diliwati, kaya déné Israèl kuna ing taun 34 lan para Protestan ing taun 1844. Diluwatiné para umaté Allah saka prajanjian biyèn ing taun 34 lan 1844 iku loro-loroné kaawakili ana ing sajarah kenabian saka ramalan rong èwu telung atus taun ing Daniel 8:14. Paukuman diwiwiti karo brayaté Allah, lan sungu Protestantisme diadili sadurungé sungu Republikanisme.

Amarga wus tekan wektuné pangadilan kudu diwiwiti ana ing brayaté Allah; lan manawa iku wiwit dhisik marang kita, kepriyé pungkasané wong-wong sing ora manut marang Injilé Allah? 1 Petrus 4:17.

Panyebutan kapisan ngenani paukuman tumrap Mesir kapacak ing ayat kapisan saka pasal kaping rong puluh sanga, lan tanggal pungkasan kang kasebut gegayutan karo Mesir déning Ezekiel kapacak ing ayat “pitulas” saka pasal kang padha. Pasal punika nedahaké yèn Rum modern rumiyin ngalahaké sungu Protestantisme lan sabanjuré Tirus, kang makili sungu Republikanisme, kang bakal dikalahaké nalika angger-angger Minggu kang énggal badhé rawuh. Nalika Tirus (Amérika Sarékat) ditaklukaké déning Nebukadnésar nalika angger-angger Minggu, Mesir ugi dipasrahaké marang tangané. Ing wekdal punika tatu pati kapausan dados waras. Boten namung tatu pati kapausan ing wekdal punika dados waras, nanging Ezekiel mratélakaken dhateng kita bilih punika kalampahan sajroning mangsa udan pungkasan.

Ing dina iku Ingsun bakal nuwuhaké sunguing brayat Israèl, lan Ingsun bakal maringi kowé kabukakaning cangkem ana ing satengahé wong-wong mau; lan wong-wong mau bakal padha sumurup yèn Ingsun iki Pangéran. Yehezkiel 29:21.

Yakub lan Israel

Yésaya negesaké yèn Israèl metu tunas, mekar, lan ngebaki saindenging bumi nganggo woh. Udan iku kang ndadèkaké katelu tataran, yaiku metu tunas, mekar, lan ngasilaké woh; lan miturut Yésaya, udan pungkasan rawuh nalika “angin atos” wis ditahan. Luwih saka iku, panjenengané negesaké yèn sajroning mangsa metu tunas, mekar, lan ngasilaké woh mau, dosa-dosané Yakub kudu disucekaké; lan tembung Ibrani kang diterjemahaké dadi “disucekaké” iku tegesé digawekaké panebusan.

Kanthi ukuran, nalika Panjenengané ngirid metu, Paduka badhé ngrembug karo iku; Panjenengané nahan anginipun kang atos ing dina angin wetan. Mulané, kanthi mangkono kaluputané Yakub bakal kasucekaké; lan iki sakèhé wohé, yaiku nyingkiraké dosané; nalika panjenengané ndadèkaké kabèh watu misbyah kaya watu gamping sing diremuk dadi pecah-pecah, wit-witan keramat lan reca-reca ora bakal tetep ngadeg. Yesaya 27:8, 9.

Nalika papat angin (angin prahara Panjenengané) saka pasulayan ditahan, panyegelan marang satus patang puluh papat ewu wiwit kalaksanan, lan wong wicaksana lan wong duraka ing Adventisme pungkasane kapisahake; lan kabeh iki kalaksanan ing “dina angin wetan.” Wektu panyegelan iku diwiwiti kanthi sawijining percikan ing 9/11 lan dipungkasi kanthi sawijining pambebaran kebak ing wektu angger-angger Minggu, nalika bumi banjur kapenuhan woh. Wektu panyegelan iku sawijining panyucèn lan panyapuan sing lumaku maju, selaras karo Maleakhi telu. Nanging ing jangka pitulas taun sing diwakili déning tanggal wiwitan lan pungkasan saka Yehezkiel likur sanga, kaleksanan pangrebutan karajan nomer enem saka ramalan Kitab Suci, kaya sing diwakili déning Yerusalem, sawijining pralambang saka sungu Protestanisme—greja, lan Tirus, sawijining pralambang saka sungu utawa Republikisme—negara. Sakcepete sawisé pungkasaning pengepungan Tirus telulas taun, kaleksanan pangrebutan karajan kapitu saka sapuluh ratu, sing diwakili déning Mesir. Telung pangrebutan Yerusalem, Tirus, lan Mesir iku kelakon nalika “sungu kulawarga Israèl” wiwit semi, lan kaparingan pambukaning cangkem.

Kabodhoné nabi Yéhezkiel lan imam Zakharia padha pungkasan ing wektu undhang-undhang Minggu, nalika Amérika Sarékat lan kuldiné Balaam padha ngandika. Ing wektu undhang-undhang Minggu, Pangéran maringi “pambukaning cangkem” marang brayat Israèl. Dosa-dosané Yakub nalika iku wis karesiki, lan jenengé banjur diganti dadi brayat Israèl. Pesen kang padha wartakaké iku kagambar ing seksi katelu saka kabodhonan kenabian kang dilambangaké déning Daniel, sing sawisé iku diparingi pesen saka Daniel bab sèwelasi, kang uga dadi wahyuné Habakuk kang banjur “ngandika lan ora goroh.” Yéhezkiel, Zakharia, lan Daniel padha selaras karo pawartaning panguwuh banter saka malaékat katelu, mangkono uga Yeremia ing bab limalas, ing kono dhèwèké dijanjèkaké bakal dadi cangkemé Gusti Allah manawa dhèwèké gelem mbalek saka kuciwane kang kapisan.

Yagéne apa kasangsaranku langgeng, lan tatuningsun ora bisa mari, kang ora gelem diwarasaké? Apa Paduka bakal tumrap aku kaya wong goroh, lan kaya banyu kang nguciwani? Mulané mangkéné pangandikané Pangéran: Manawa kowé mratobat, Aku bakal mbalèkaké kowé manèh, lan kowé bakal ngadeg ana ing ngarsaku; lan manawa

kowé misahaké kang aji saka kang nistha, kowé bakal dadi kaya cangkem-Ku;  
wong-wong mau padha balia marang kowé, nanging kowé aja bali marang wong-wong  
mau. Yeremia 15:18, 19.

Gusti Yésus nggambarake pungkasan kanthi wiwitan, lan ing 9/11 panyipratane njalari metu tetuwuhan enom lan tandurané Yakub wiwit tuwuh; lan pungkasane, nalika pialaning Yakub wus karesiki, brayat Israèl bakal ngandika. Metune tetuwuhan enom ing 9/11 kang kelakon déning udan iku nglambangake metune tetuwuhan enom ing pungkasaning wektu panyegelan, nalika “sunggu” brayat Israèl metu tetuwuhan enom, persis ana ing panggonan sungu-sunguné Protestanisme murtad lan Republikanisme dikalahaké déning Nebukadnésar.

Ing wekdal iku, pambédan antarané sungu palsu Protestantisme dibandhingaké karo sungu sejati Protestantisme, kaya kang dilambangaké déning tekené Harun sing metokaké tunas, béda karo teken-teken liyané saka taler-taler Israèl. Loro tanggal ing pasal kaping rong puluh sanga kitab Yézkiel nandhani sajarahing pangunggahan panji-panji wong satus patang puluh papat èwu nalika undhang-undhang Minggu sing enggal bakal rawuh.

Proses metu, mekrok, lan ngebaki bumi kanthi woh wiwit nalika panyiraman udan pungkasan ing 9/11, kaya mangsa Pentakosta diwiwiti nalika Kristus ngembusaké sawatara tetes marang para muridé, kang nuntun marang Pentakosta nalika pambanjuran pinuh kalakon. Metune tunas ing 9/11 ing wiwitaning panyucèkan Yakub (sang panyilap), yaiku mangsa panyegelan, nglambangaké metune tunasing brayat Israel (sang kang menang) ing hukum Minggu. Metune tunas ing pungkasan iku nandhani sawijining bédaning antarané umat prajanjian biyèn lan wong satus patang puluh papat èwu, kaya déné pambanjuran geni ing Gunung Karmèl mratélakaké bédané antarané nabi Élia lan para nabi Baal. Bédané iku diwakili déning sawijiné golongan kang kanthi profètis isin merga pawarta katentreman lan kaslametan kang palsu, lan golongan sijiné kanthi profètis bungah, sarta padha ora bakal tau isin.

## Nem Tanggal Mesir

Yehezkiel nandhani patang tanggal liyane kang gegandhengan karo Mesir, lan loro saka tanggal-tanggal iku nandhani taun kasawelas, dene loro tanggal liyane nandhani taun kaping rolasing panangkaran.

## Pengepungan ing Taun Kaping Sèwelas

Ing taun kaping sewelas, ing sasi kapisan, ing dina kapitu sasi iku, tembunge Pangeran Yehuwah rawuh marang aku, mangkene, He anaking manungsa, Aku wus mecah lengené Firaun, rajané Mesir; lan lah, iku ora bakal dibebad supaya waras, ora dipasang perban kanggo mbebet, supaya dadi kuwat nyekel pedhang. Yehezkiel 30:20, 21.

Lan kelakon ing taun kaping sawelas, ing sasi katelu, ing dina kapisaning sasi, pangandikané Pangéran tumeka marang aku, mangkéné: Hé anaké manungsa, kandhanana marang Firaun rajaning Mesir lan marang golongané wong akèh; Kowe iku

ing kaluhuranmu padha karo sapa? Yehezkiel 31:1, 2.

Ing taun kaping sewelas saka pambuwangan, lengen Mesir lan lengené Pringon dipathakaké, lan lengené Babil dikuwataké ana ing bab telung puluh. Ing taun kaping sewelas, ana ing bab telung puluh siji, karuntuhané Mesir lan pangaribawané tumrap jagad katandhakaké.

## Taun Kaping Rolas lan Rubuhipun Yérusalèm

Loro tanggal ing taun kaping rolas iku kapacak ana ing Yehezkiel telung puluh loro.

Lan kadaden ing taun kaping rolas, ing sasi kaping rolas, ing dina kapisan ing sasi iku, pangandikaning Pangeran Yehuwah tumeka marang aku, mangkéné: Hé anaké manungsa, unjukna kidung pangadhuh tumrap Sang Pringon, ratu Mesir, lan kandhaa marang dhèwèké, Kowé iku kaya singa enom ana ing antarané para bangsa, lan kowé iku kaya iwak raseksa ana ing segara; kowé metu lumantar kali-kalimu, lan nggolèkké banyu nganggo sikilmu, sarta ngregedi kali-kaliné. Mangkéné pangandikané Pangeran Yehuwah: Mulané Aku bakal mbentangaké jaring-Ku ana ing sadhuwuré kowé kanthi golonganing wong akèh; lan wong-wong mau bakal ngangkat kowé munggah ana ing jaring-Ku. Yehezkiel 32:1–3.

Mangkono uga kadadéan ing taun kaping rolas, ing dina kaping limalas sasi iku, tembungé Pangéran rawuh marang aku, mangkéné: Hé anak manungsa, nggeroana nangis tumrap wong akèh ing Mesir, lan gulungna mudhun, iya dhèwèké lan para putriné bangsa-bangsa kang misuwur, menyang pérangan bumi kang paling ngisor, bebarengan karo para kang mudhun menyang jugangan. Yehezkiel 32:17, 18.

## Paraun lan Wong Akèh-é

Ing ukuman bab telung puluh siji tumrap Mesir, ayat-ayat pungkasan nyatakake:

Ingsun damel bangsa-bangsa gonjang-ganjing merga swaraning rubuhe, nalika Ingsun nyemplungake dheweke menyang neraka bebarengan karo wong-wong kang padha mudhun menyang jugangan; lan sakehing wit-witaning Eden, kang pinilih lan kang paling becik ing Libanon, kabeh kang ngombe banyu, bakal oleh panglipur ana ing papan-papan paling ngandhap ing bumi. Wong-wong iku uga padha mudhun menyang neraka bebarengan karo dheweke, marani wong-wong kang katumpes déning pedhang; lan wong-wong kang dadi lengené, kang manggon ana ing sangisoring pangayomane ana ing satengahing bangsa-bangsa kapisir. Kowe iki ing kamulyan lan ing kaluhuran dadi kaya sapa ana ing antaraning wit-witaning Eden? Nanging kowe bakal digawa mudhun bebarengan karo wit-witaning Eden menyang papan-papan paling ngandhap ing bumi; kowe bakal gumléthak ana ing satengahing wong-wong kang ora tetak bebarengan karo wong-wong kang katumpes déning pedhang. Iki Firaun lan sakèhé rakyaté, mangkono pangandikané Pangéran Yehuwah. Yehezkiel 31:16–18.

Ing pocapan pangandika tumrap Mesir ing bab telung puluh loro, ayat-ayat panutup mbalèni lan ngrembaka apa kang ana ing bab telung puluh siji, lan iku ngemu pratelan panutup kang sajajar.

Amarga Aku wus ndadèkaké ka-Ku ngèri ana ing nagarané wong urip; lan dhèwèké bakal katilar ana ing satengahé wong-wong sing ora tetak, bebarengan karo wong-wong sing dipatèni déning pedhang, yaiku Sang Pringon lan sakehing balané, mangkono pangandikané Pangéran Allah. Ezeziel 32:32.

## Pitulas Taun ing Bab Rong Puluh Sanga

Tanggal-tanggal kang dumunung ana ing jangka pitulas taun kang kaandharake ing bab rong puluh sanga nuduhake Nebukadnésar ngalahaké Mesir, lan sawijining mangsa patang puluh taun karusakan lan kasunyané Mesir. Patang puluh nggambaraké ara-ara samun, minangka pralambang tumrap sewu taun nalika bumi dadi sepi lan tanpa pedunung.

Aku nyawang bumi, lah, bumi iku tanpa wangun lan suwung; uga langit, lan ing kono ora ana pepadhang. Aku nyawang gunung-gunung, lah, padha gonjang-ganjing, lan sakehing bukit padha obah alon. Aku nyawang, lah, ora ana manungsa, lan sakehing manuk ing awang-awang wis padha mlayu. Aku nyawang, lah, panggonan kang subur wis dadi ara-ara samun, lan sakehing kuthane padha rubuh ana ing ngarsane Pangeran Yehuwah, marga saka bebendune kang nggegirisi. Awit mangkene pangandikane Pangeran Yehuwah: Tanah kabèh bakal dadi suwung; nanging Aku ora bakal numpes nganti entek. Yeremia 4:23–27.

Ing pungkasaning patang puluh tauning kasunyatan Mesir ing Yéhezkièl selikur sanga, kawungokaké patangine pungkasaning wong duraka sarta karusakané kang pungkasan.

Wedi, lan jugangan, lan jebakan, ana ing atasmu, he wong sing manggon ana ing bumi. Lan bakal kelakon, manawa wong kang mlayu saka swaraning wedi bakal tumiba ing jugangan; lan wong kang munggah metu saka ing tengahing jugangan bakal katangkep ing jebakan: amarga jendhela-jendhela saka ing dhuwur kabukak, lan dhasaring bumi gonjang-ganjing. Bumi remuk temenan, bumi bubar babar pisan, bumi kaguncang banget. Bumi bakal oleng mrana-mrene kaya wong mendem, lan bakal katolak kaya gubug; lan panerakane bakal abot nindhihi dheweke; lan bumi bakal ambruk, lan ora bakal tangi maneh. Lan bakal kelakon ing dina iku, manawa Pangeran bakal ngukum wadya para luhur kang ana ing dhuwur, lan para raja ing bumi kang ana ing bumi. Lan wong-wong mau bakal diklumpukake bebarengan, kaya para tahanan diklumpukake ing jugangan, lan bakal dikurung ana ing pakunjaran, lan sawisé pirang-pirang dina wong-wong mau bakal dipirsani. Yesaya 24:17–22.

Pesenipun Yeheskiel ingkang kaiket dados satunggal lumantar enem tanggal ingkang gegayutan kaliyan Mesir punika nedahaken karusakan pungkasan saking kakuwatan naga kadonyan, ingkang wiwitanipun kalampahan nalika angger-angger Minggu ingkang enggal badhé rawuh, lan lajeng tumuli lumampah ngantos dumugi ing karusakan pungkasan tumrap tiyang-tiyang Mesir ingkang duraka ing pungkasaning milenium.

Ing paseksen profetik, kéwan lan nabi palsu tekan pungkasané ana ing sendhang geni, kang nggambaraké Rawuhipun Kristus kaping Kalih, nanging karusakan ing sendhang geni tumrap kakuwatan naga iku dumadi ing pungkasaning milénium.

Lan kéwan iku dicekel, lan bebarengan karo iku nabi palsu sing nindakaké mukjijat ana ing ngarsané, kang kanthi iku dhèwèké nasaraké wong-wong sing wis nampani tandha kéwan iku, lan wong-wong sing nyembah marang recané. Kaloroné iku banjur dicemplungaké isih urip menyang segara geni kang murub nganggo belerang. Déné wong-wong liyané dipatèni nganggo pedhangé Panjenengané sing lenggah ing sandhuwuré jaran, pedhang kang metu saka cangkémé; lan kabèh manuk padha wareg marga saka dagingé. Wahyu 19:20, 21.

Kéwan lan nabi palsu kanthi profetis tekan pungkasané nalika rawuhé Kristus kang kaping pindho, nanging naga nemoni nasibé sèwu taun sawisé iku nalika rawuhé Kristus kang kaping telu.

Lan aku weruh sawijining malaékat tumurun saka swarga, nggawa kunci jurang tanpa dhasar lan rante gedhé ana ing tangane. Lan dhèwèké nyekel naga iku, ula kuna iku, yaiku Iblis lan Sétan, banjur mbelenggu dhèwèké lawasé sèwu taun, lan mbuwang dhèwèké menyang jurang tanpa dhasar, banjur nutup lan masang segel ing dhèwèké, supaya dhèwèké aja nganti nyasaraké bangsa-bangsa manèh nganti genep sèwu taun iku; lan sawisé kuwi dhèwèké kudu diluwaraké sawatara mangsa. Wahyu 20:1–3.

## Taun Kaping Sanga Welas lan Kaping Rolas

Masa pitulas taun sing katetepake déning rong tanggal ing Yézkiel pasal rong puluh sanga diwiwiti ing taun kasapuluhing panawanan lan dipungkasi ing taun kaping rong puluh pitu. Pesen-pesen ing pasal telung puluh lan telung puluh siji katetepake ing taun kaping sewelas, lan rong tanggal sing katetepake ing pasal telung puluh loro kaparingake ing taun kaping rolasing panawanan. Masa pitulas taun sing diwiwiti ing taun kasapuluh, kira-kira ing wiwitaning pangepungané Yérusalèm, banjur kasurung déning loro pesen bab Mesir ing taun kaping sewelas sing katetepake ing pasal telung puluh lan telung puluh siji. Bebarengan, loro pesen ing taun kaping sewelas iku nggambarake sawijining pesen pas sadurungé hukum Minggu. Loro pesen liyané bab Mesir ing taun kaping rolas dumadi ing utawa sawatara wektu sawisé karusakané Yérusalèm ing 586/585 SM.

Pawartos bab rawuhipun Kristus dipunwartakaken minangka pérangan saking pawartos Pambengoking Wengi Tengah, ingkang malih dados pawartos bengok ingkang sora nalika wonten ukum Minggu. Kalih pawartos bab Mesir dipunwartakaken sadèrèngipun ukum Minggu, lan kalih pawartos bab Mesir dipunwartakaken nalika utawi sakedhap sasampunipun ukum Minggu. Pangeso kaping kalih saking pawartos-pawartos ingkang kaparingaken ing taun ingkang sami, sajroning pangepungan ingkang pungkasanipun ngancik ing karusakanipun Yérusalèm, sarta kalih pawartos sanèsipun nalika ukum Minggu, dados pralambang pawartos malaékat kaping kalih, ing pundi tansah wonten pangeso kaping kalih.

Pawarta kang kapindho tansah katutaké déning pawarta kang katelu.

“Kanthi pena lan swara kita kudu nggemakake piwucal kasebut, nuduhake urutane, lan penerapaning wangsit-wangsit kang nggawa kita marang pekabaran malaekat katelu.

Ora bisa ana katelu tanpa kang kapisan lan kapindho. Pekabaran-pekabaran iki kudu kita aturake marang donya lumantar terbitan-terbitan lan wewarah, kanthi nuduhake ing runtuting sajarah kenabian prekara-prekara kang wus kelakon lan prekara-prekara kang bakal kelakon.” Selected Messages, buku 2, 104, 105.

Nalika piwulang malaékat katelu dipunwastani, lawanging mangsa sih-rahmat katutup. Mangsa sih-rahmat katutup tumrap Amérika Sarékat nalika hukum Minggu dipunmratelakaké, lan mangsa sih-rahmat katutup tumrap jagad nalika Mikhaèl jumeneng. Kalih lawang katutup punika sami nggambaraken piwulang malaékat katelu, ingkang tansah dipunrumiyini déning piwulang malaékat kapindho, ingkang tansah awujud piwulang rangkep kalih.

Panguwasa saka malaékat sing kapindho katindakaké nalika iku digandhengaké déning piweling saka Panyeru ing Tengahing Wengi. Loro piweling kang dipratelakaké marang umat manungsa, kaya sing diwakili déning pangucapé Yéhezkièl marang Mesir ing bab telung puluh lan telung puluh siji, netepaké kapan piweling saka Panyeru ing Tengahing Wengi gabung karo malaékat sing kapindho; lan loro piweling ing bab telung puluh loro iku lagi nandhakaké panguwasané malaékat sing katelu ing panguwuh kang sora.

Roda-rodané Yéhèzkièl bab gegayutaning prastawa manungsa kang ruwet iku nengenaké pepéling pungkasan tumrap umat manungsa, yaiku pepélingé malaékat katelu, lan malaékat katelu iku kawangun saka pepélingé malaékat kapisan lan kapindho. Pambengok Tengah Wengi sadurungé angger-angger dina Minggu lan panguwuh sora sawisé angger-angger dina Minggu kaawakaké déning patang tanggalé Yéhèzkièl kang dumunung ana ing sajroning pitulas taun saka tanggal alfa lan omega ing pasal rong puluh sanga, kang laras karo sajarah kasamaran saka Danièl sewelas ayat patang puluh, kaya dene kaawakaké ana ing ayat sewelas nganti nembelas saka pasal kang padha.

Ing Daniel bab sepuluh, Daniel, kaya dene Ezekiel, digawe bisu. Kabisané Daniel iku dumadi ana ing antarané telung pasemon; pasemon kang kapisan lan kang katelu asalé saka malaékat Gabriel, lan pasemon kang ana ing tengah iku pasemoné Kristus. Daniel, kaya dene Petrus ing antarané Kaisaréa-Filipi lan salib, ana ing tengah. Ing tengah iku Petrus ndeleng Kristus kang kasungsangaké, kaya uga Daniel ing bab sepuluh. Sing ana ing tengah saka telung malaékat iku pesen kapindho, yaiku gabungan saka rong pesen.

### Dina kaping 5 ing Sasi kaping 4 lan 1844

Ing Yeheskiel pasal siji, ayat siji lan loro, Yeheskiel dumunung ing dina kalima sasi kaping papat, kang selaras karo pertengahan gerakan sasi kapitu ing taun 1844. Yeheskiel ana ing tengah-tengah antarané 19 April lan 22 Oktober 1844, padha kaya Samuel Snow, utusan Pambengok Tengah Wengi ing taun 1844, nalika piyambakipun ngaturaké pandeleng kapisané kang cetha bab pawartos mau ing Boston, 93 dina sawisé 19 April lan 93 dina sadurungé lawang katutup ing 22 Oktober 1844. Samuel Snow ana ing Boston ing 21 Juli 1844, ing pertengahan gerakan sasi kapitu, tanpa mangertosi bilih piyambakipun sacara kenabian ngadeg bebarengan kaliyan Pétrus ing Gunung Transfigurasi, Yeheskiel ing taun



kaping telung puluh saking siklus Yobel kaping pitulas, lan rabaan kaping kalihipun Daniel sajroning wahyu looking glass ing pasal sepuluh. Taun 2026 nggambaraken taun kaping patang puluh pitu saking siklus Yobel kaping pitung puluh, ingkang rampung ing taun 2028.

## Tirus

Sadurungé kita bali marang pananggalan saka enem rujukané Yeheskiel bab Yerusalem, kita kudu luwih dhisik nemtokaké siji tanggal kang diproklamakaké nglawan Tirus.

Lan kalakon ing taun kaping sewelas, ing dina kapisaning sasi, pangandikané Pangéran rawuh marang aku, mangkéné: Hé anaking manungsa, awit Tirus wis ngandika marang Yerusalem, “Aha, wus remuk, kang dadi gapurané bangsa-bangsa; saiki dheweke malih marang aku; aku bakal kapenuhan, saiki déné dheweke wis dadi sepi.” Mulané mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Lah, Ingsun nglawan kowé, hé Tirus, lan bakal ndadèkaké akèh bangsa munggah nglawan kowé, kaya segara nggugah ombak-ombaké munggah. Lan wong-wong mau bakal ngrusak témbok-temboké Tirus lan ngrubuhaké menara-menarane; bledugé uga bakal Ingsun keroki saka ing kono, lan Ingsun dadèkaké kaya pucaking watu karang. Kutha iku bakal dadi papan kanggo mbentangaké jala ana ing tengahing segara, awit Ingsun wis ngandika mangkono, mangkéné pangandikané Pangéran Allah; lan kutha iku bakal dadi jarahan kanggo bangsa-bangsa. Lan anak-anaké wadon kang ana ing ara-ara bakal dipatèni déning pedhang; lan wong-wong mau bakal sumurup yèn Ingsun iki Pangéran. Awit mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Lah, Ingsun bakal ndhatangaké marang Tirus Nebukadnésar, ratu Babil, ratu para ratu, saka lor, karo jaran, lan karo kréta-kréta perang, lan karo para penunggang jaran, lan pasukan-pasukan, lan rakyat akèh.

Panjenengané bakal nyembelèh para putrimu ing ara-ara; lan bakal yasa bètèng pangepungan nglawan kowé, lan numpuk gundhukan pangepungan nglawan kowé, sarta ngangkat tamèng nglawan kowé. Panjenengané bakal masang piranti-piranti perang nglawan témbokmu, lan kanthi kapaké bakal ngrubuhaké menara-menaramu. Awit saka akehé jarané, bledugé bakal nutupi kowé; témbokmu bakal gonjang-ganjing marga saka swarané para nunggang jaran, lan roda-roda, lan kreta-kreta perang, nalika panjenengané mlebu ing gapuramu, kaya wong lumebu ing sawijining kutha kang wis ana jebolé. Kanthi tapak-tapak jaranné bakal diidak-idak kabèh lurung-lurungmu; umatmu bakal disembelèh nganggo pedhang, lan béntèng-béntèngmu kang kuwat bakal ambruk menyang lemah. Lan wong-wong mau bakal ngrampas kasugihanmu, lan njarah daganganmu; lan bakal ngrubuhaké témbokmu, sarta ngrusak omah-omahmu kang éndah; watu-watumu lan kayumu lan bledugmu bakal dibuwang ana ing tengahing banyu. Lan Ingsun bakal ndadèkaké swaraning tembang-tembangmu mandheg; lan swaraning clempungmu ora bakal keprungu menèh. Lan Ingsun bakal ndadèkaké kowé kaya pucuking parang watu; kowé bakal dadi papan kanggo nggelaraké jala; kowé ora bakal dibangun menèh; awit Ingsun, Pangeran Yehuwah, wus ngandika mangkono, mangkono pangandikané Pangéran Allah.

Mangkene pangandikané Pangéran Allah marang Tirus: Apa pulo-pulo ora bakal gonjang-ganjing merga swaraning rubuhmu, nalika wong-wong kang tatu padha sesambat, nalika patènan katindakaké ana ing tengahmu? Ing kono kabèh para pangéraning segara bakal mudhun saka dhamparé, lan nyisihaké jubahé, sarta ngudhari sandhangané kang kasulam; padha bakal nyandhang kaunjaran; padha bakal lenggah ing lemah, lan bakal gumeter saben wayah, sarta padha kaéraman merga kowé. Lan padha bakal ngucapaké kidung pangadhuh tumrap kowé, lan bakal muni marang kowé: Dhuh, kepriyé kowé wis numpes, kutha kang dienggoni para pelaut, kutha kang misuwur, kang biyèn rosa ana ing segara, iya dhèwèké lan para penduduké, kang njalari wewelaké tumrap kabèh wong kang manggon ana ing kono! Saiki pulo-pulo bakal gumeter ing dina rubuhmu; ya pulo-pulo kang ana ing segara bakal kegirisan merga sirnamu. Awit mangkene pangandikané Pangéran Allah: Nalika Ingsun ndadèkaké kowé dadi kutha kang suwung, kaya kutha-kutha kang ora dienggoni; nalika Ingsun ndhatangaké samodra jero numpes kowé, lan banyu kang gedhé nutupi kowé; nalika Ingsun nurunké kowé bebarengan karo wong-wong kang mudhun menyang luwangan pati, bebarengan karo bangsa jaman kuna, lan nggonaké kowé ana ing pérangan ngisor bumi, ana ing panggonan-panggonan kang wis suwung wiwit biyèn, bebarengan karo wong-wong kang mudhun menyang luwangan pati, supaya kowé ora dienggoni manèh; lan Ingsun bakal netepaké kamulyan ana ing tanahing wong urip; Ingsun bakal ndadèkaké kowé dadi kawekan, lan kowé bakal ora ana manèh: sanadyan kowé digolèki, nanging kowé ora bakal ketemu manèh ing salawas-lawasé, mangkono pangandikané Pangéran Allah. Yehezkiel 26:1–21.

Pesen ngenani Tirus diproklamasèkaké ing taun nalika Yerusalèm dirusak, lan punika nglambangaké rubuhipun karajan kaping enem ing wangsit Kitab Suci nalika angger-angger Minggu ingkang enggal badhé rawuh. Nalika angger-angger Minggu punika katetepaké, Amérika Sarékat (Tirus) kanthi profètis suka cita awit sampun nggulingaké Yerusalèm, ingkang déning Sadérékah White dipunidentifikasi minangka gréja Advent Hari Ketujuh Laodikia, ingkang déning Yézkiel dipunsebat “gapuraning bangsa-bangsa.” Tirus nandhesakaké bilih Yerusalèm “biyèn punika” gapuraning bangsa-bangsa, kanthi wangun wekdal kapengker. “Gapura” punika, kanthi profètis, ngrujuk dhateng satunggaling gréja.

Lan panjenengané wedi, lan ngandika, Panggonan iki saèstu nggegirisi! Iki ora liya kajaba dalemé Allah, lan iki gapurané swarga. Lan Yakub tangi ésuks-ésuks, banjur njupuk watu kang wus dipasang dadi teturoné, banjur ditegakké dadi tugu, lan diwutahi lenga ing pucaké. Lan panjenengané maringi jeneng panggonan iku Betel; nanging mula jeneng kutha iku Luz. Purwaning Dumadi 28:17–19.

Tembung “Betel” tegesé griyané Allah, lan Tirus bungah merga wis meksa gréja Advent Dina-Kaping Pitu Laodikia supaya nampani pameksaning pangibadah marang srengéngé. Nanging sanadyan ana kabungahan kang kleru saka para pelaksana pameksaning pangibadah marang srengéngé mau, Allah lumantar Yehezkiel mratélakaké yèn, “Aku nglawan kowé, hé Tirus, lan Aku bakal ndadèkaké akèh bangsa maju nglawan kowé, kaya segara ndadèkaké ombak-ombaké munggah. Lan wong-wong mau bakal ngrusak

témbok-temboké Tirus, lan ngrubuhaké menara-menarané.”

“tembok-temboké Tirus” nglambangaké pangayomané Tirus. “Tembok” iku pralambangé Sepuluh Préntah.

“Nabi ing kéné nggambarake sawijining umat kang, ing mangsa pamblèsèdan umum saka kayektèn lan kabeneran, lagi ngupaya mulihaké asas-asas kang dadi dhasaré Kratoning Allah. Wong-wong kuwi iku para ndandani rengkahan kang wis kadadèkaké ana ing angger-anggeré Allah—témbok kang Panjenengané pasang ngubengi wong-wong pilihané kanggo pangayomané, lan manut marang pranatan-pranatané bab kaadilan, kayektèn, lan kasucèn iku kang dadi pangreksané kang langgeng.” Prophets and Kings, 677.

Angger-anggering Allah iku tembok pangreksan, nanging “tembok-tembok” ing wujud jamak nggambarake loro prinsip sing “ngreksa” lan ngasilake kamakmuran sarta kasuksesan Tirus, sawijining pralambang sungu Républikané Amérika Sarékat.

“‘Lan iya duwe sungu loro kaya wedhus gèmbèl.’ Sungu-sungu kang kaya wedhus gèmbèl iku nuduhaké yuswa enom, katresnaning ati kang resik, lan kalembutan, kanthi trep nggambaraké watak Amerika Sarékat nalika dipratelakaké marang nabi minangka kang ‘muncul’ ing taun 1798. Ing antarané para pangungsi Kristen kang wiwitan padha mlayu menyang Amérika lan ngupaya papan perlindungan saka panindhésing ratu-raja lan intoleransi para imam, ana akèh kang netepaké tekad kanggo ngadegaké sawijining pamaréntahan ing sandhuwuring dhasar kang jembar, yaiku kamardikan sipil lan agama. Pandhangan-pandhangané nemu papan ana ing Déklarasi Kamardikan, kang negesaké bebener agung manawa ‘kabèh manungsa katitahaké padha drajaté’ lan kaparingan hak kang ora kena dicabut marang ‘urip, kamardikan, lan ngudi kabagyan.’ Lan Konstitusi njamin marang rakyat hak kanggo mréntah awaké dhéwé, kanthi netepaké manawa para wakil kang kapilih lumantar swara rakyat kudu nggawé lan ngleksanakaké undhang-undhang. Kamardikan ing pracaya agama uga diparingaké, saben wong diparengaké nyembah Gusti Allah miturut pituduhing atiné. Republicanisme lan Protestanisme dadi asas-asas dhasar bangsa iku. Asas-asas iki dadi wewadi saka kakuwatan lan karaharjané. Wong-wong kang katindhés lan kaidak-idak ing salumahing jagad Kristen wis nyawang marang nagara iki kanthi kapentingan lan pangarep-arep. Mayuta-yuta wong wis ngupaya tekan ing gisik-gisiké, lan Amerika Sarékat wis munggah marang papan ing antarané bangsa-bangsa kang paling kuwasa ing bumi. ...”

“Sungu kados cempenipun sarta swanten naga saking pralambang punika nedahaken satunggaling pertentangan ingkang cetha sanget antawisipun pangaken-pangaken lan laku nyata bangsa ingkang makaten dipunlambangaken punika. ‘Pangandika’ utawi ‘wicantenipun’ bangsa punika inggih punika tumindak para panguwaos legislatif lan yudisialipun. Lumantar tumindak makaten, bangsa punika badhé mbuktèkakèn bilih asas-asas liberal lan tentrem ingkang sampun dipunwedharaken minangka dhasaring kawicaksananipun punika namung goroh kemawon. Pratelan bilih bangsa punika badhé ngandika ‘kados naga’ sarta nindakaken ‘sakehing pangwasa kewan ingkang kapisan’ kanthi cetha medharaken sadèrèngipun bab tuwuhing roh boten sabar lan panganiaya

ingkang sampun kawedhar déning bangsa-bangsa ingkang dipunlambangaken déning naga lan déning kewan kados macan tutul. Dene pratelan bilih kewan mawi sungu kalih punika ‘ndadosaken bumi lan para wong ingkang manggèn wonten ing ngriku nyembah kewan ingkang kapisan’ nedahaken bilih panguwasa bangsa punika badhé dipunginakaken kanggé meksa dipuntindakakênipun satunggaling pakurmatan agami tartamtu ingkang badhé dados tumindak sujud pakurmatan dhateng kapausan.”

“Tindak mangkono bakal cetha-cetha nalisir prinsip-prinsip pamaréntahan iki, marang roh dhasar pranatan-pranatané kang bébas, marang pranyatan langsung lan khidmat saka Declaration of Independence, lan marang Konstitusi. Para pangadeg bangsa kanthi wicaksana ngupaya njaga supaya gréja ora migunakaké kakuwatan sekuler, kanthi akibaté kang mesthi—intoleransi lan panganiaya. Konstitusi netepaké yèn ‘Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof,’ lan yèn ‘no religious test shall ever be required as a qualification to any office or public trust under the United States.’ Mung lumantar pelanggaran kang nyata lan nggegirisi marang pangayoman kabébasan bangsa iki, sawijining tata ibadah agama bisa dipaksakaké déning wewenang sipil. Nanging ora selarasé tumindak kang kaya mangkono ora luwih gedhé tinimbang kang digambarake ana ing pralambang iku. Iku kéwan galak kang sunguné kaya anak wedhus—ing pangaken resik, alus, lan ora mbebayani—nanging gunemané kaya naga.” The Great Controversy, 441, 442.

Dhasaring Amérika Sarékat katuduhaké déning Déklarasi Kamardikan lan Konstitusi, kang makili Protestantisme lan Republikanisme miturut urutané. “Témbok-tembok” pangayoman lan kamakmuran iku yaiku Republikanisme lan Protestantisme, lan nalika hukum Minggu diberlakokaké, prinsip-prinsip saka Déklarasi Kamardikan lan Konstitusi loro-loroné dibalèkaké, awit Nebukadnésar “shall set engines of war against thy walls, and with his axes he shall break down thy towers.”

Nalika angger-angger Minggu kalaksanakake, kabèh “menara” bakal dirubuhaké, lan menara iku pralambang sawijining pasamuwan kang filsafat dhasaré kawewakili déning upaya manungsa kanggo nylametaké awaké dhéwé. Ngandika bab Nimrod, sang pambrontak gedhé lan menarané, kita diparingi pawartos ing Prophets and Kings, “Nalika menara iku wis sapérangan rampung, sapérangan bagéané dienggoni minangka papan padunungan para tukang bangun; kamar-kamar liyané, kang kapenuhan prabot kang endah lan paèsan, dipasrahaké kanggo brahalané. Wong-wong padha bungah marga saka kasilé, lan padha memuji para déwa saka salaka lan emas, sarta nglawan marang Sang Panguwasa langit lan bumi.” Nalika angger-angger Minggu kalaksanakake, Tirus bungah manawa Yérusalèm wis digulingaké, nanging murtad nasional bakal ditututi déning karusakan nasional, lan ratu saka lor banjur bakal ngrubuhaké témbok-tembok lan menara-menaraing Amérika Sarékat.

Kita bakal miwiti ngrembag nem tanggalé Yérusalèm ing Yéhèzkèl ing artikel sabanjuré.